

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Tractatus sacerdotalis de sacrametis deq diuinis officiis:
et eoru administratioibus**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 1508

De dicendis horis canonicis

[urn:nbn:de:bsz:31-306282](#)

De dicendis

dere debem⁹ q̄ de latere xp̄i maior quantitas exiit sanguis q̄ aq: vt d̄. i.c. iii. abidē. Quarto caueat ille qui sol⁹ est i ecclia ne pp̄ mis sam peculiare. i. p̄nata leu ex de uotioe celebrandā obmitat missam de die. vt d̄. i.c. qdā. d̄ cele. mis. Sexto caueat ne legat missam ad alicur⁹ petitiones pp̄ h̄ q̄ haberet bonas segetes. vel ut libi⁹ hastiludio bene succederet q̄ ista fm̄ Inno. rep̄ h̄dunt i.c. quidā. de cel. mis. Multo fort⁹ aut̄ caueat ne legat missaz vt d̄s aliqu⁹ pdat. q̄ tal⁹ grauis peccat. Et est deponēdus fm̄ Jo. an. in ca. qdā. vbi sup̄ p̄ allegat. xvij q.v. q̄cūq. Septimo cauearne nimis manu celebrer. s. an̄ dīc. q̄ fm̄ Tho. studiū sacrū p̄tinet ad dīc glo. de cele. mis. Ulez en epis p̄cessum est. vt videat fm̄ Jo. an. q̄ sunt in via q̄ p̄nt matutin⁹ q̄s alij audire. vt de p̄i. c. vle. lib. vi. Octauo caueat ne legat q̄s missam nisi post matutinū p̄ mam et tertīā. ideo exq̄ hora ter tia d̄r passus et crucifixus linguis indecorum: videtur q̄ tūc est hora conuenies celebrandi: fm̄ Doctores modernos.

De dicendis horis canoniciis.

Dicit sp

orare. Luc. xvij. Sic
cū d̄t Henric⁹ de vri
maria de pfectōe interioris hoī
nis li. ix. c. i. cuiuslibet iusti hoī
sui cordisq̄ pfectio ad iugē et in
disrupta oronis pseueratiā ten
dit. Et quanru humane fragili
tati pcedit ad p̄tinuā tranquilita
tem mentis nūti d̄z et ad eī ppe
tuam puritatē ppter quā possi
dendā et omnē laborez corporis et
p̄tritionē sp̄us indefesse q̄rimus
et iugē exercem⁹. Et sicut ad oīo
nis pfectionē p̄edit structura vir
tutu. sic nec ip̄e v̄tutes absq̄ oīo
nis iugitate et pseueratiā pnt cō
pleni. Quocirca saluator orā
di teneam⁹ dīc. Optet sp̄ orare.
Non est aut̄ intelligendū q̄ ho
lic q̄tidie debeat orare vñ dīc
mūiat nec comedat: vel nec labo
ret. s̄z q̄ istater tp̄ib⁹ p̄grinis ore
Un̄ lyra d̄ sup̄ Luca sup̄ loco
thematis nūti q̄ hec dictio sp̄ nō
ip̄portat p̄tinuitate tp̄is. q̄ optet
oratione interrupi tp̄ dorminio
nis et alij alias necessitatū. sed
ip̄portat p̄stantia siue insistēta
oromis tp̄ib⁹ et horis ad h̄ p̄grini
is. Hinc d̄t Beda sup̄ locu istu.
Dicendū est eu sp̄ orare et nō de
ficere q̄ canonici horis rogari
desistit. Pro q̄ facit illud qd̄ in
collatioib⁹ pat̄ legit de abbate
Lucio. q̄ iactantibus q̄sdā mona
chos q̄ siue intermissione oraret

De dicendis
horis canoniciis

horis canonicas

70

et nullū aliud opus faceret corni
 piens dicitur. Qui maducari et bibli
 tas quis pro vobis orat, quo au
 dito illi obmutuert. Ille vero pse
 querer subiuxit. Ego ostendam vob
 que opans manibz meis sine int
 missione oro. Sedeo eminente
 deo infundes mihi paucas pal
 mas et facio exercit plecta. et dico
 Misere mei deus tecum. Et illas ple
 cas vendes p. xvi. numis duos
 pono ante ostium domini. et que
 sit orat per me tibi que ego maduco
 vel dormio. atque ita implet a me
 et sine intermissione oro. Iste pre
 laboriosus nihil aliud facit nisi
 si statim laicalē oposit et manua
 laboris insudantem que ut dicitur ho
 stie. non valens continuo tempore oro.
 nito vacare laborat manualiter
 et corporaliter. et de labore suo bo
 na recompensatio: possessiones: oblatio
 nes: et multiplices redditus et puen
 tis plorantis spūalibus psoluit. hac
 itaque intentione ut eo deficiere vlt
 desistente a iugis orone. spūales
 deū exoriet ut sic semper orare vi
 deat. Qui quidem statim spūalis se
 orare debet: cum horis tam nocte que die
 per certe distincias: septem vicibus
 horas canonicas psoluit. que ratione
 iura canonica dictu septem horas
 canonicas officium pessimum huius
 tis appellat. ut i. c. de cele. mis.
 Ex que pater totum clez in sacris in
 stritu obligari ad horas canonici
 cas singul diebus dicendas. Circa
 quorum considerationem ut faciliter me
 morie commendetur que sequuntur:

P. iii

De dicendis

¶ sacerdos sciat in libro legere p
fecte l3 etiā d3 cor deten⁹ p ma/
iori parte scire psalteriū. Uerū/
tū de Inno. ¶ licet cleric⁹ cantas
cū alijs nō oia irelligit q̄ canunt
nō peccat mortalit⁹: dūmodo
cor suū surſu ad deū habeat cul/
pā dicēs. Est tñ cleric⁹ si ista cō/
munia ignorat q̄ ad el⁹ officium
spectat fm Hōstie. de q̄litate ⁊
erare ordinadōz. ea te rc. Tertio
q̄ris qd si aliq̄ puer maior lep/
tēnō ex dispēlatiōe obtinet bñfici
ciū nō curatū: ⁊ nescit horas le/
gere. Respondeo potest cum
eo eps dispēlare ex causa necessa/
ria v'l vtili. vt aliq̄ alias ōzōnes
loco horas dicat. Rō m̄grī sta/
nisi in descabinū dñi mei in qua
dam positiōne sua est. qr erq̄ dis/
pēlare eps i p̄cipali. in bñficio.
dispēlare pt ⁊ in accessorio. s. offi/
cio. Quarto queri⁹ qd siq̄s ē in/
firm⁹. Rōdeo fm Inno. de cele.
mis. c. i. si est tal⁹ infirmitas q̄ ipē
dit a dicēdo v'l audiēdo horas
excusat infirm⁹. nec tenet postea
aliqd dicere. nec p isto penitere
qr necessitas legē nō h̄z. de obſ/
uatiōe ieiunioz ⁊ filii. Sec⁹ est
fm Hōstie. si ē aliq̄ infirmitas q̄
solū impediret diceresz nō audi
re. tūc em sacerdos d3 aliquem
alii corā ip̄olegitē audire si eū
h̄rept. Uel si est infirmitas leuis
sic ver⁹ q̄rana. in q̄ etiā sua ne/
gocia. p̄curaret. tūc ōes horas le/
gere tenet rc. Quarto q̄ris qd de
illo q̄ amūlit librum in via eudo.

Rōdeo q̄ si casu h̄ accidit p̄ ex/
cusari. p illa vice ab horis. l3 ni/
hilomin⁹ dicat illa q̄ sc̄t. puta
ōiones vel p̄ nr̄ ne vacet ōcio.
Rō hui⁹ dicti q̄re isti nō impu/
taſ. qr p eū nō stat q̄ sibi non d3
ip̄urari. ex regla iur⁹ li. vi. Qd p
me. Sec⁹ q̄ris an cleric⁹ bñficia
tus in scol stas de licēcia ep̄i vel
p̄egrinās ad curiā excusat ab ho
ris canonich⁹ dicēdis. Rōdeo. l3
aliq̄ dicūt q̄ tales excusant si per
alios loco lui i eccl̄ijs p̄stitutos
cōpleant. ⁊ h̄ si est cleric⁹ bñficia
tus i miorib⁹ p̄stitut⁹. put reci/
tat archi. xci. di. eleuteri⁹. allega/
do dicū abbatis ⁊ petri de sami/
pra. de cele. mis. c. i. Tu dicas au/
dat q̄ tal⁹ cleric⁹ siue sit bñficia
tus siue nō dū sit i miorib⁹ p̄sti/
tur siue i miorib⁹. n̄ pp̄ studiū
n̄ laborē p̄egriatōis ab ho: ca/
nonich⁹ excusat. nec archieps nec
eps possit sup̄ his dispēlare aut
in alio cōmutare. nec abbas cū
monacho pp̄ studiū. ita scribit
Arch. in dico ea. eleute. ⁊ Ray:
in summa i titlo de officijs cler/
icoz. c. nunq̄d. ⁊ sequentib⁹ Ex his
oib⁹ sumit istud documentū q̄
obmītēs horas ex voluntate aut
ex accurata negligētia: peccat
mortali. Teneat etiā eas refumer
vel dispēlatiōne i alio gñis satissa/
ctiōis recopēlare. Rō: qr q̄ tal⁹
solvere tenet ⁊ nō soluit. necesse
est vt soluat. Uenitū si fieret m̄
titudo negligētiaz p̄t. dispēlari
secū vt alio die sec⁹ non faciat ni-

horis canonicas

si satisfaciat. ut dicitur Jo. an. in c. do
lites. et Inno. in c. 1. de cele. mis.
Et idem dicitur Hosti. quod si est tanta di-
uersitas horarum negligentia quod q[ui] si
impossibile est eas redicere; com-
mitemus in aliis priam. **S**eptimo
queritur an ille qui ex occupatione lici-
ti operis. ut quod multum scripsit vel
audiuit confessiones; v[er]o aliud fe-
cit quod negligit horas; mortaliter
peccet. R[ec]ideo namque quod talis per ig-
norantiam probabile exusat. de cle-
rico ex officio ministrante. applicatur.
Octavo queritur an tot quod pecca-
ta committit mortalia quod horas
vnus diei obmisit vel neglexit.
R[ec]ideo quod licet officium totum vni-
diei sit quoddam rotum integratum
ex suis partibus. et uno precepio per-
cipiat. et quod sequens transgrediens
o[mn]es simul una die non peccat ni-
si per uno mortali. Tunc si quis
negligit unam horam. reputata prima
vel tertia et cetera. et alias complet etiam
peccat mortaliter. sed non ita quoniam sit
cui obmititur vel negligens o[mn]es ho-
ras. vnde unum precepit mortale est gra-
uit alio. Est autem virtus quod per negli-
gentiam horarum vnius dicitur integrum in-
currit quod mortale grauit quod pro
negligentia vnius horae canonice
dies illius. R[ec]eo quod maior est prem-
ptus diuine laudia in toto quod in
parte. Nono queritur an attentione
metus in horis sit necessaria. R[ec]ideo
est Tho. ij. ij. q. lxxij. quod du-
plex est attentione una quod attendit ad
verba ne quis in eis erret. Se-
cunda quod attenditur ad finem orationis.

71

seq; ad deum et ad regem per quam oratur. quod
quidem maxime est necessarium. Et
hac etiam ydiore pertinet habere. Quoniam
ergo euagatio metus sit in oratione
ex proposto: p[ro]ptermetus est mortale: et
expedit orationis fructum. unde percepit
clericis ut officium diuinum quodcumque
debet dederit studiose celebret pa-
riter et denote. de celeste misericordie
dolentes. Hoc autem pertinet quod horae ca-
nonice transcursum tur et syncopan-
tur. v[er]o extranea et prophana: va-
na et in honesta colloqua intermis-
centur. ut dicitur ex psalmo primo viii. d[icitur]
celeste misericordia tua. i[ustus] in te. Euagatio tamen
que fit preter intentionem orationis
non tollit: quia dicit Basilicus quod cum homo ex fragi-
litate nequit orare arrete: deo illi
lud ignoscit. unde dicit glosa. v.
in te misericordia primo allegata. quod in
tali casu sacerdos est ex labore suis ser-
uire deo in diuinis officijs. licet
cor diuertat ad alia. sicut Inno.
et Hostiensis. de celeste misericordie do-
lentes. qui tenet quod talis non pec-
car mortaliter: maxime cogitando
spissale quod: v[er]o repente quod de sui
natura non sit malum. sicut ille qui
in vespere cogitat de sermone fa-
ciendo post vespas. percepit si esset
fatigatus. de quo per Thos. iij. sen. di-
x. Ex quibus oib[us] inferit quod si subs-
titutio est necessitas quod dilationem non
capit: prout licet tunc alia negotia
expedit. Secunda inferit quod si quod stu-
diose incipit legere horas et rite in
medio erat: sicut in fine se recolligit
merito non frustratur apud deum.

p. iiij

De dicendis

Ratio: qd semper non requiritur inter-
tio per actus essentiales. Nam proposita
datur de se dicitur. Et meum dereli-
quit me. ps. xxii. Sarum enim est quod
maneat per virtutem. quod sit quoniam cum
bona intentione quod accedit ad ordinum:
litterat in persecutio mens ad
alia rapia. Semper enim vis per me
intentionis manet: nisi tanta esset
euagatio et ardentio oino penire.
Et tunc notum est quod de Lyprianus
libri vi. de oratione dominica. Ut quod au-
diens postulas a deo cum tempore non
audis. Et Cassianus dicit in col.
"Nunquid orat etiam quod squam flexis
genibus si per divinationem distra-
hit. Hec in gloriam magis inde. Si domi-
nium de reliquiis et veneratio
scitur. Ex quo per hoc solu negligē-
tia accurata et crassa damnatur: fm
Inno. in c. dolentes Decimo que-
ritur. quod de illo quod non interfuit
principio hore aliquo. ut quod neg-
lexit sed non maliciose. quod forte pul-
sum tam citro non audiuit ut sic in-
duat. Nunquid ille deinceps re-
petere. Rudeo quod non optat a capi-
te incipit nisi magna parte obmit-
teret. quod tunc deberet repetendo ad
implere. fm Inno. Et sicut dico de
fine hore si aliquis ex necessitate exit
chorus. tunc enim residuum supplex per
alios. quod oes sunt unum corpus in
domino. de constitutioibz. Cum oes.
Undecimo queritur. an si obmissus
vel neglegetur est unus per salmum. debe-
re a fieri repetitio in chozo. Rudeo
fm Inno. quod non est tanta obmissione
per salmum. quod deberet repeti. si

scandalum in populo immiceret. Unde
melius est obmittere et non repetere
propter scandalum populi. quod merito di-
ceretur. Ecce clerici nostri aut suffici-
sunt aut ignarinescites quod can-
tandum sit. Ex quo dicto arguendum est
illius cauillatores non cantores chozi
qui propter unum accentum aut tonum
variatum vel erat faciunt silentium.
quod tamquam sepe contingit et male-
ritatem principiunt. qui ponunt dicen-
ti sunt diuinorum turbatores et
cantores. Ut ruram everti hec sine
scandalio fieret. ut si populus decesserit:
melius sit repetitio psalmi quam ob-
missione. fm Jo. an. in. c. dolentes.
Duodecimo queritur an degrada-
tus ab ordine suspensus et excommunicatus:
et quod liber criminosus teneat
ad horas canonicas. Rudeo quod
sic quodcumque toleratur ab ecclesia. pater
quod non debet esse melioris positionis
malus quam bonus. Si ergo bonus obli-
gatur multo magis malus. Unde lu-
ceristi amiserunt honores: non tamen
onus alius ex malitia commodum re-
portat tales. tamen in horis non de-
bent dicere. dominus vobiscum tecum.
Tredecimo queritur utrum quis ha-
bens plura beneficia in pluribus ecclae-
sijs debet plures dicere horas.
Rudeo non: sed solu simplices
"Nec obstat illud Gregorij. Lu-
crescunt dona: rationes etiam crescent
donorum. Illud enim sit propter
impossibilitatem factum ad quod nemo
obligatur. videantur tales quod dimittit
sunt. quod tales occupant et subtrahunt
alios pauperibus necessaria: ut in-

horis canonicas

72

alijs bonis opibus recopēsent. Et dī dicere illius ecclie horas: in q̄ maiorē h̄z gradū dignitatis v̄l officiū. vt si es decanus i vna t̄ i alia canonicā: dicas illi ecclie horas. vbi habes decanatū. vñ qr̄ laudes dat v̄l vn̄ hō. iō sim̄ plas nō duplas horas tenet dī cere. Si ecclie diuersis s̄t eiusdem dignitatis: v̄l eglia bñficia h̄z i diuersis. tū c̄ s̄t ē ab vrraq ecclia absens: eligat qd officiū voluerit. H̄t h̄z eccliam prochialē i vna diocesi: t̄ i alia p̄bēdam. dī cat horas fīm ecclie prochialē cōsuetudinē r̄c. p̄ q̄ facit illō Ambrosij. Ad quācūq eccliam deueneri: cuiusdē more serua. iij. di illā. Et q̄ infert fīm wilhelminum laudinen. in. ca. dignemini. de cele. mis. in. cle. q̄ aduenē comedentes carnes v̄l alia q̄rta feria vel sabbato die ī loco vbi nō ē p̄sue tudo peccare. liz in p̄tia sua co medat de p̄suetudie. Rō: q̄a debet se p̄formare his cū q̄b̄ puer sat. iij. dis. c. i. t̄ de statu reglanū. c. ij. Quartodecio q̄rit. vtrū monachus exis platus ecclie secularis reget cā i horis fīm p̄suetudinē illius ecclie v̄l h̄z officium monachale. Rn̄ fīm Joā. an. in cle. de cele. mis. in. p̄. licite. q̄ nō re get fīm monachale officiū: s̄z fīm clericale. h̄ dī placere Jo. xvii. q. i. c. ij. Hostie. de statu mona. i summa eiudē. c. ij. Quintodecio q̄rit: q̄ sit p̄petens hora p̄o q̄libet ho

ra canonica regulariē dicenda. Rīdeo q̄ septē s̄t hore canōice: sc̄z matutinū: prima: tercia: sexta: nona: vespe t̄ p̄plerorū. vt i. c. i. de cele. mil. x. vi. p̄. psbyf. Et s̄t iste hore institute i memoria p̄assio nis ip̄i. Nā matutinū fīcat deten tionē ip̄i q̄ fuit post cenā in me dia nocte. Ut̄ tali hora deb̄z q̄li ber dicere matutinū: vt ei p̄ueni at illud. Media nocte surgebā ad p̄fitendū tibi. Th̄. c̄. dī q̄ suffic matutinū dicere post tres p̄tes noct̄: id ē an̄ aurorā: t̄ hoc hodie approbat q̄s p̄ om̄es do ctores. qd tñ p̄ multos ē: q̄ p̄su p̄ta nocte i potatōe gula t̄ ebrie tate nō nissi clara die dicūt matutinū. q̄s arguicillud p̄pheticum Ubi eras cū me laudarēt astra matutina. Contra q̄s ē decref. de cele. mis. dolētes. vbi dī q̄ tales circa comedatōes supfluaſ t̄ p̄fa bulatōnes illicitas. vt de alijs ta ceā fere medietatē noctis expen dūt: t̄ somno residuū relinquentes virad diuturnū p̄centū ani mū excitat transcurrētē vndiq̄z p̄tinua syncopa matutinū. Prima v̄o canit i aurora orto sole: i memoria resurrectiōis ip̄i: q̄ tūc dicit surrexisse q̄tū ad noticiam mulierū: q̄ orto sole venerūt ad monumentū. Prima etiā hora visus ē in littore post resurrectiōnē. Prima hora cōdūnt p̄cura tor vinee oparios. Marthe. xx. Et si q̄tū laudem homis quā deo in puericia impedit. Tertia ca

P. v.

De Dicendis

In memoriam sue crucifixionis
qua tunc est ore blasphemantium et
accusantium iudeorum crucifixus.
Tunc enim spumserim misit apostolus
Ecclae laudem hois in adolescentia.
Sexta canitur in memoriale
corporis passionis, tunc enim tene-
bre facere si a sexta hora usque ad
nonam. Eadem hora discubuit cum
discipulis in ascensione. Et signat
laudem hois in iuventute. Nonna-
canit, quia tunc ipse emisit spiritum. et la-
tus eius fuit prostratus. Tunc postu-
kerunt sacra. scilicet latus in redēptione
nō: et aqua in ablutione. Et signat
laudem hois in virilitate. Vespa di-
cunt in memoriam depositiois Christi
de cruce. Et Ecclae laudem hois in
senectute. Ecclae laudem autem canit
in memoriam sepulture Christi, et si-
gna laudem hois in decrepitate. Tunc ver-
sus In matutino dānat tunc ipse Christus
Qui surrexit primā canit ordo su-
per dies. Tercia cum canit tunc est cru-
ciamina passus. Tenebris si se-
geta per modi climata facete. Emis-
sus nona diuinus spūs hora. Ue-
spere claudunt Christi membra sepul-
cro. Christo bisigna custodia po-
nit hora. Quāvis autem horis co-
petentibus erit distinctus horae cano-
nicae in ecclesijs cathedralibus vel
collegiatis reglariter si complēde-
tur in horis canonici dicendis ex-
cepta rationabili. ut quod plebanus huius
vitare infirmos et eos procurare sa-
cramētis vel huius audiēt confessio-
nes et cum huius apostolice licet laboris cor-
porales: oīs horas inclusione di-

cere etiam ante die. Sicutque huius p̄di-
care vel aliquid legere in facultate
utiliscolarij: prout etiam sibi an diem
oīs complere. Qui vero huius facit cala-
scutie, ut si expeditus horis an die
in die liberi vacet ocio et vanitas
tibi secundum p̄t huius facere sine p̄co-
rum Tho. in quādam q̄dlibeto. Sunt
etiam aliquando ante medium noctis
oīs horas euadunt. Ethi sibi pec-
cant cum adhuc nō sūt digesti. ut le-
git in viraspatriū: quodam pater
quoniam orabat valde mane angelus
sibi portabat vias nō matura-
tas. quoniam vero nimis tarde: tunc por-
tabat putridas. quoniam vero cōperēti-
tus: tunc portabat maturas et va-
lentes. Huiusq; regni q̄dragesima di-
cuntur vespera p̄rāndiū ferialibus
diedi cum missa. Rudeo fīm Ar-
chi. dī p̄se. dī. i. Solet enim ieiunium
q̄dragesime magis celebrari
ad imitacionem Christi. Et quod ipse ieiuni-
auit. xl. diebus. xl. noctibus nihil
comedens deberemus nos rorū il-
lo tunc ieiunare illa die vel hora
comedentes sicut ipso nō comedimus.
Et quia hoc facere nō possumus
propter defectum nature: saltem toto
die ieiunando volumus eū imitari.
et quia in statu et virginete famis ne-
cessitate: nō possumus expectare
vñfinales dies: expectamus saltem
quod hore diurnales finiantur. hore
scilicet que in die sunt celebrande:
quarū ultima est officium vespere-
tinuz. Ecclae laudem enim quād sequit
licet deputatus huius die quasi co-
plens ipsam: nō in decantat in

horis canonicas

73

Hac die. s̄z post finē ipsius in pnci-
pio sequētis diei. qz fīm cōputa-
tionē canonica a vespertino tēpo/
re iicit sequētis dies Ar. lxxv. di.
qd ad pībo. Et deo statutū est
qz in qdрагesima vespe post mis-
sam nonalē statī celebrant sine
intervallo. qd nō sit in alijs ieiun-
ijs: q nō cū tāta districtōe ser-
uant. hec archi. De modo di-
cendi horas canonicas.

De rīa
frōde
horas
rāmularad

Onsequē

ter querit de modo

Dicēdi horas canonicas. Est autē mod⁹ dicēdi horas
fīm modū et formā et dispositio-
nem ecclie cathedrali s̄i in ea ha-
beat spēal'rubrica. alioqñ recur-
rit ad merropolitana ecclia. cnp⁹
rubrica ab oīb⁹ ē seruāda. vt dī
in p̄cilio toletano. iij. di. de his.
q deficiēte recurrit ad roman eec-
clesie p̄suetudinē. Hoc est cōtra
multos romipetas q in patrijs
nris volūt dicere horas canonicas
fīm modū romae curie: cū m̄
habeat specialē modū et formā et
rubrica in eoz cathedralib⁹ aut
metropolitanis ecclēsijs. Et hīm
cidūt in penā dīcti p̄cilijs. s. suspē-
sionis a cōmuniōe p̄ sex menses.
Nā licet ecclia romana sequēda
est in sacris. nō m̄ in diuinis offi-
cijs. vt norat Jo. an. de cel. mis. c.
j. Monachiaū orabūt fīm ru-
bricā sui ordīs. vt ibidē dī. Item
qnt. vbi hore canonice sunt dīce-
de. R̄ndeō i cathedralib⁹ ecclē-

sīs dicēde sunt. imo etiā i paro-
chialib⁹ ecclēsijs si fieri pōt̄ ḡine
iuxta illud. In ecclēsijs b̄ndicite
deo dño. Uerumq; qr̄ curati in
parochialibus debent occupa-
ti confessionib⁹ et procuratio-
ne sacramentorū tā circa sanos
qz infirmos. ideo sufficit eis ora-
re p̄ uate in ecclēsijs v̄l in domib⁹
du tñ in loco honesto sit et q̄ero
nō sicut qdā discoli p̄sueuerunt
horas. dicēdo pellere scrophas.
vel vaccas ad pascua: et in pelle-
do rūpe v̄ba horaz p clamores
et p minatiōes scrophaz v̄l vac-
eaz. Quidā etiā i lectro iacentes
apodiati. et qd deten⁹ est dicere
iacētes supini in dorso posito li-
bro viatico sūp pect⁹ murmurat
horas. Alij s̄o de domo in do-
mū discrētes p villā v̄l opidū
clamitanti in plateis sonorose vt
more phariseoz orare videātur.
Alij s̄o an fore ecclie statet aut
i cemiterijs circūeūtes salutates.
psonas ad ecclias dīscēdetes v̄n-
fit aliquā vt dīcat. dñs vobiscū. et
r̄ndeat bonum mane dñia grōsa
qui pot⁹ errare q̄ orare dicēdi-
sunt. Nam hore cū magna reue-
rētia et etiā attētione dicēde sunt.
Que autē reuerētia est in talib⁹
locis cum tamis strepitibus De-
quibus dīcit Isid. de sum. bono.
Quid prodest strepitus labioz
vbi cor ē inuitu. Sicut em vox si-
ne modulatiōe fit vox porcoz. sic
ōo sine deuotōe ē vorbōu. Et
qd deten⁹ ē. nō nulli int̄ ista soz.

De dicendis

dida et abhoerenda et abominanda ope vbi etiam cum caneloque vereatur cum deo in oratione loquuntur. Et meior: si non audiui quendam presbyterum voce altera vespas dicere. Propter hoc sedeo in cloaca et purgando alium. Quod nephias quanto piudoris heat et culpe attendere potest vniuersitatem sensatus Ideo corrigitur tam inepita corruptionem ne deo vnde placari debuit acrum puerorum. Utrumque quod dictum est de attentio interpretatione recipit mutiorum. Quod Thos. scd ascet. q. i. p. l. i. orationibus puerorum debeat esse magna deuotio et attentio orationis quam enim sensit abesse deuotio dimittenda est. Non tamen sic est in horis canonice in quibus non requiritur deuotio et necessitate debiti vel precepti ecclesiastici: sed ex consilio. unde siue sit deuotio siue non nihilominus sunt horae dicenda a presbytore. alioquin exceptando deuotiones que non est in parte nostra raro oramus. Inattentio in omnino requirit vel actual vel habitual ut vicem intercedat deuoto orare pro salute propria et aliorum. Et per hunc partem etiam facie accende quod se ipam columbit et alijs lucet. et canali quod alijs aquam influit et in se putreficit. et cineri seu lixiuio quod alias muddat et in se sorididatur. Pro isto igitur facit quod scripsit in

de. Jo. an. Si dominum in gloriam magistrum vbi querit an orationes malorum presentem his per quod oborantur. Et dicitur quod sic nisi scilicet malum eligeretur. Ad hanc etiam facit quod scribit Arch. iij. q. viij. i. gratia uirorum factam ad hunc expissum gloriam. dicitur. di. c. j. vbi dicitur quod si ex certa scientia malum eligitur a populo. et sit fortis misericordia eorum moribus: nocet subditis. alios spissit enim quod per malum sicurgit bonum operatum remissionem peccatorum. videlicet. j. q. i. Si fuerit arg. ad hunc. vj. q. i. ex merito. viij. q. j. audacter. vñ illud dictum Breve in pastorali quod dicitur. Lumen istud quod displiceret ad interficendum mittit: irati animus ad deteriora puerorum. dicitur. di. c. j. sic intelligitur enim Arch. ad determinata puerorum. s. c. contra eum quod mittit: non per eum quod mittit. nisi scilicet mittat indignum. Et sic hunc videtur intelligere Hugo Laurensius et Iohannes marcus quoniam scilicet ordinat indignum: aut pertinet ad ordines vel beneficii. His enim modis aliquis mittit ad interficendum per populum. Item queritur. an hora canonica legende sunt alta vox ut ab alijs audiatur. vel potius submissa vox a solo deo audiatur. Rude enim Jo. ann. i. dicitur gloriam magistrum. quod licet dominus agnoscatur cor deuotionem non tamen frustra vox adiungitur. vnde dicitur theologus quod oīus que fit per ministros ecclesie. id est presbyteros. quibus est in horis canonice. ideo fit vocaliter et expresse. quod talis oratio in persona totius ecclesie ac populi. vnde ut populo immotetur et per eo oratio sacerdos: mentio fit explicata.

horis canonicas

74

et vocaliter oratio: tamen non est sic sed illa que priuare sibi p. alio. De necessitate adiungit enim vox propria ad exercitandum interiorem deuotioem. Propter enim et signis nosmismis inter excitamus ad secundum desiderium augendum: ut deus batus Augustinus ad Probam: que fuit uxor ad amissi p. consilis. ut deus Isidorus. li. v. viro uero illustrum. Secundum ad redditioem debiti: ut. si seruariat deo oras summae rotu in corde et corpe. de 2. se. di. v. Nunquid. Tertio ex quodam redudantia ab anima in corpus ex uerbi metu affectio. Unde psalmus xv. Letatur est cor meum et exultauit lingua mea tecum. Et tunc quoniam accoluit te nesci dicens septem psalmos. Respondebat p. Paulus aliorum ratibus patrum episcopi in tractatu suo de heresi si quis sic. Cuiusmodi propter caput in certe ras est quod dicunt clerici a clericis quod est sors. quae in sortem et in parte domini se vocari. rationabile videtur ut dicatur aliquod ratione sui officij. Hoc tamen dependet ad praeligionem singulis diebus an singulis diebus aut studijs: ut singulis diebus orientem septem psalmos. iuxta illud Ambrosium: quod si peccato debeo super hunc medicinam. dicitur. di. i. q. in fine. Item queritur: an sacerdos teneretur ad horas beatae virginis marie. R. deo f. eundem ubi super quod sic licet non de iure: tamen de optima praeligionem quod iam per legem putanda est: ut dicit Augustinus ad consularium presbyterorum. xiiij. di. in his rebus. unde in h. casu non valerent illos excusatio quod dicunt. quod hore beatae virginis non percipiunt per aliquod constitutioem auctoritatis ecclesie universalis. nec per sacram scripturam. ergo sunt in bipartito. Quibus dividendis est quod multa sunt in ecclesia dei quod non sunt de institutione ecclesie vel percepto scripture: sed ex solo praeligendo yisu antiquo quod permitti nullo modo debet sine piculo salutis. ut significatio crucis quod fideles signantur. Proba plixa orationis super pane et super calicez. binus dictionis fontis. tria uincio olei illoque quod baptizantur. quod oia ut deus Augustinus. xi. di. ecclasticorum. obfusata sunt reverenter a patribus magis silentio. quod publicata scripto. ut dicit Paulus de Lazaris. Stephanus puerus puerus puerus genitus. in de. genitudo de celestis. quod ubi est praeludio quod plati et maiores ecclesiastum dicunt horas beatae virginis: obmittentes eas peccata mortalium. nisi subsistat causa rationabilis. An autem iste hore debet dici in festis beatae virginis. ex quo rursum officium est de beatâ uirgine. Dividendum est quod ibi recurrendum est ad praeligionem cathedralis ecclesie. Nam in quibusdam ecclesijs dicuntur non obstante officio solennitatis in quibusdam non. Et sic stat praeligionem ecclesie cathedralis. quod est mater omnium inferiorum. a quod non licet discedere. xiiij. di. non licet. Item queritur: an omnes sacerdotes tenentur ad vigilias mortuorum. Respondeo sum et uulhelmu quod cum

De Dicendis

rati tenetur ad vigilias mortuorum ordinariorum iuxta praeceptum diez ecclie cathedralis. ubi est praeceptum maiores plati dicant vigilias singul diebus quodragesime i aduentu et in vigiliis apostolorum. debet etiam ipsi curati dicere vobis unq sunt sive circa ecclias proprias sive in studiis. Utrum ad extraordinarias non tenetur nisi ipsum curati in studiis existentes aut alii beneficiati. Extraordinarie vocantur que dicuntur specialiter propter alia cuiuslibet functioni. ad quas dicendas solum illi astringuntur qui circa ecclias sunt presentes. sive quod in illis sunt in anniversariis defunctorum. Unus vultus quod an aliquis dicendo horas de scitis vel de martyribus quoniam dicende essent defensa peccat mortaliter. Rudeo licet fuit usque non refert per quas psalmos laudes dominicae. in determinatio ecclie maioris est secunda. Namque fuit praeceptum sueruditatem ecclie maioris istud est ut unusquisque in summat reglas magisterij in honoris plectratione accepit. xij. di. de his. Et batus Bern. dicit. Spiritus suus iussit illas horas gratias non recipit quod quoniam aliud quod debes neglecto eo quod debes obtuleris. Unus istud vicuum repbat expresse. dicit. secundum. v. in die. ubi dicit Grego. septimus. quod illi qui in diebus quotidianiis tres ratummodo lectores legunt. non ex regula scitur patrum sed ex fastu dio et negligencia probantur facere. hec ibi. Item queritur de illis qui dicunt nouas historias non approbatas per episcopum. Rudeo quod peccatum mortuorum ordinariis iuxta praeceptum Berne super Lanti. Simone. xxvi. ubi dicitur. quod quodcumque sine voluntate superiorum sit vaneglie deputatur non mercedi. Episcopus tamen per iducere praeceptum sueruditatem novam in ecclia sua quod ad officia celebranda. iiiij. di. non uit. et dicit. secundum. di. iiiij. c. i. et expresse in gloriosa. di. eleuterio. super verbum. vigilias. quod sic intelligitur frater Archibaldus et episcopi in his quod circa solennitatem ecclie tantum praeceptum. quod praeceptum sueruditatem non precepit maiorum sunt introducta mutare potest et statuere. ut dicitur Jacobus ab aliis. Statutum tamen ab episcopo v. scitis prius non potest mutare. Hec ibidem. Item queritur quid de illis qui omnibus curantur dicere suffragia sanctorum. Respondeo quod peccant si hoc faciunt contra praeceptum sueruditatem ecclie cathedralis. ut supra dictum est. fuit dominus paulus alius. qui praepretores laudabiliter praeceptum sicut et legis puniuntur. di. ii. In his. Et hoc si faciunt ex negligencia affectata quod non curantur. vel ut citius percurvantes horas et vacat potibus v. octo. Sed quod de illo quod praeceptum completorium quod vespertas et vice tenetur redicere vero modo. Rudeo fuit dominus paulus ubi supra. quod non tenetur. sed caute implerit vespas quas incaute obmisit et penitebit de negligencia.

Item queritur an dicere paternoster noster ante horas et post sic precepit. Rudeo quod hoc post horas expresse precipit in scilicet gerundensi. de canticis. di. v. capitulo. id semper.

Nota aperte

horis canonicas

75

ubi sic dicitur. Illud sp placuit obseruari: ut olim diebus post maturitas et vespas oratio dominica a sacerdote perferat. Ante horas dominicales pateretur. Ante horas dominicales pateretur. Ante horas dominicales pateretur. Ante horas dominicales pateretur.

Et scriptum est: Apparet mihi licet dominum et iustum. Nam pater ihuocadus est omni rex patrum: quod permisso nullum rite bonum fundat exordium: ut dicit Boethius in libro de sola phisica. Rationabile autem est ut pater ihuocadus illa permaneat quia auctor salutis dictavit et instituit: quod ille quod scit pres postea dictaverit. Ita expedit pater ihuocadus ea quod si magis necessaria et utilia ad salutem: quod si minima necessaria. Magis autem necessaria sunt quod ponuntur dominica orationes et utiliora: quod si ponuntur alii: cum ibi summa ratione salutis et perfectio persistat. Per timorem enim ibi significari nomine dei in nobis et aduenire regnum celorum. quod pater ihuocadus docuit ut habeat Mattheus vi. Item et filius est ut illa oro pateretur quod disponit horum et aptum reddit humiliando ad effectum orationis sequendum. huiusmodi autem est oratio dominica: in quod perimus dimitti nobis debita nostra: et a malo liberari: quod non debet expediri orationis effectus frustraretur: nisi enim nobis pater ihuocadus debita dimitterentur: et a malo culpe liberaremur nullatenus aliquid impetrare: cum dicit Iohannes xix. De patribus non exaudit: et pater ihuocadus dixit deo: quod tu enarras iusticias meas: et assumis testem mentum meum propter os tuum. adiungit enim Ave maria in principio horas: quia

dignum est ut illa salutem in punctione nominis opibus per quam salutem nostra exoritur diu suscipiat. Dicenti Benedicto: quod de nomine domini nos vult habere salutem quod per manus marie non transiret. Alioquin vero incipiunt horas per illam consuetudinem: Scilicet spiritus afflit nobis gratia. sed non est visus. Ego incipio per auge maria ista ratione: quod nec gratia spiritus sancti me posse obtinere puro: sine marie suffragio. ideoque ad eam primo recurro: quia impetrare nisi per eam melius non dubito.

Laurele in dicendis horis canonicas seruande.

Equuntur

cautele circa horas canonicas obseruande. Et primo sepe impedimenta quibus frumentum effectus oronum. de quibus habet in de mens. graui. dñe. cele. missa. Laurelatus quilibet ne legeat transcurrere siue sincopando: si enim aliquis faciunt dicentes. Dicit dominus a dextris meis: ant ecce aucto pphana colloquuntur iterum miscendo: quia dicitur fratres verteley. fruola quod pferri dum sacra psalmy offert. Lectio sacra dei non depurata ei. Tardie ad chorum veniendo: ante finem officij sine causa excundo: aues in horis portando. seu venticos canes: sine tonsura velvete coperteti horas interessendo. Et hoc est et capanatores: crispatos: comatos: manicatos: misterios celebrazib; psalteris qui genit pectorant. ut per vbi supra. Secundum caueat horas canonicas catans;

Laurele in dicendis horis canonicas seruande

De dicendis

nelasinos et dissolutos cantus
ibi ponet. sicut quidam theatrales:
id est seculari choreaz catilenas
phantis modulatiōibus spūalium
phonatiārum discantant. Contra
quos est apłs ad Eph. v. dicens.
Latentes et psallentes i cordib⁹ ve
stris dñi. vbi d Hiero. et ponit
xij. di. c. Lantates. vbi d. Au
diat hec adolescētuli. audiāt hi
quib⁹ i ecclia est psallēdi officiū:
deo nō vocis in corde caranduz;
nec in tragediarū modū guttur
et fauces medicamēlinie de sūt:
vī ecclia theatrales moduli au
diat et cātica. Et Greg. dat hui⁹
rōne dicens. xij. di. c. i. sc̄a. vbi d.
Plerūq; fit ut i sacro ministerio
dū blāda vor querit et grāvira
negligat. Et cator minister deū
morib⁹ stimuler: cū pp̄lm voci
bus dleat. Hoc etiā phibet d
cele. mis. i. cle. j. vbia catilenis p/
hibet abstiere. p q; facit. xvij. di
stīn. psbyterz. d. 2le. di. v. n ope
ter. et xvij. di. c. u. hodie p̄uisum
est h optie p Joh. xij. in euagā
ti: q; incipit. Dicta sc̄oz partum
Decreuit autoritas: i q; reprobat
cantū catilenaz i triplis et mure
tis vulgarib⁹ ifra solēnia missa/
rū et horaz canōicaz. Et p̄cipit
tales suspēdi ab officio p octo di
es. Permittit in diebus celebribus
et festiūs i missa et i diuinis offi
cijs aliq; fieri p̄solatōes. vicz co
sonātias: q; melodiā faciūt infra
occaū q̄te et q̄te et hmōi sup
ecclesiasticū officium et cantum
simplicē: ita tñ q; ipsius ītegritas
illibata pmaneat. Hec ibi. Ter
tio caueat ne incōgrue ſōba tam
in horis q; in alijs diuinis offi
cijs: siue carando: siue dicendo
submisse pferat. hoc em multū
ſcadalizat audītes. Et l3 h oī
bus clericis generali sit cauedū:
tñ ab ip̄sis canoniciis et plaz ec
clesiarū cathedraliū maxie ē vi
randū. Tales arguit Lassl. sup
illud ps. xlvi. Psallite sapienter
dicens. Nemo sapienter facit qd n̄
intelligit. Signū aut nō intellige
ntie ē incōgruitas. Unde cre
dit Stephan⁹ scribēs sup Cle.
ne in agro. de statu monachoz.
q; ignorātia grāmarice q; marie
in incōgruitate consistit repellit
quem a canonicatu ecclie cathe
dral. Ar. xxij. di. qn. et d etate et
qli. c. fi. de psang. et affi. ca. i. et de
rescripti. c. statutū. li. vi. et c. i. et c.
fi. si corpe. lib. vi. vbi p̄bat hoc p
arg. Quarto caueat cleric⁹ oras
ne in horis resumat vnū et idem
p̄bum pluries. q; a d Eccl. viij.
Ne iteres ſbū in orone tua. Lō
tra qd faciūt qdam dicētes. pat
nr p̄ nr quies series aut sepius
Ec nō dico septies tm: sed etiam
septuages septies: que iterātia
pcedit ex iaduertētia. ex indevo
tione ac mentis distractōe. q; dū
alia cogitat: i vno ſōbo lingua tā
diu ſigūt donec cogitare es per
transibūt. et hi poti⁹ imitāt deū q;
orant. Na d Seneca. Pertur
bar mētē auditori: qd sepe d. s.

excōicationis

76

vna et eadē voce. imo quodam modo de^d in h̄ blasphemat dū p̄ hoc videt semel dictū nō audi re v̄l intelligere nisi sep̄ ei resu mal. cū m̄ dicat. Sic etiā p̄ vester celest̄ q̄libet r̄a clericus q̄ laicus ut in orōne stet v̄l sedeat quiet. aut flectat deuot. man̄ leuādo: pectus nūdēdo: suspiran do: et sursum inspiciēdo. Iti em̄ sunt modi orādi in scriptur̄ san ctis app̄bat. Nā d̄r in p̄s. Sc̄ates erat pedes nři. Et Mar. xi. Lū stabit ad orādū dimittitē tē. Sic martha stetit et ait ad ip̄m. Dñe nō ē tibi curē tē. Lu. x. Sic leprosus genuflexit et ip̄trauit curationē Mar. i. Idropic⁹ st̄as an ip̄m obtinuit sanitatē Luce. xiiij. De sedendo. Mat. xxvi. d̄r. vbi ip̄s dixit apl̄is. sedete h̄. et se quiſ. et orate ne intreris in tēptationē Idē Mar. xiiij. De q̄tete d̄r. Mat. vi. Lū orauerſ intra in cubiculū tuum: et clauso ostio ora. Cubiculū aut̄ est loc⁹ q̄teris et loc⁹ pacis. De fletura dicit de le prolo. p̄cīd̄s adorauit Luce. v. q̄d v̄tq̄ flectere est necessariū. sicut paul⁹ de se d̄r. fletro gēua mea ad dei. p̄ vob. Eph. iiij. Et idē de setō stephani q̄ positis ge n̄bo orabat Act. vij. De eleua tōe manū habet Ero. xvij. vbi moyses eleuaris manūb̄ orauit. Et David. Eleuatio manuum mear̄ sacrificiū vespelinū. p̄s. cd. Demissione pector̄ habet Luc.

xvij. vbi publican⁹ peccatis per crus orabat. De suspiratiōe Jo. xi. vbi ip̄s infremuit spū et turba uit seipsum volēs lazazz suscitra re. De sursum inspiciēdo d̄r. Joh. xi. vbi ip̄s suspiciēs in celū dixit p̄ gr̄as tibi ago qm̄ exaudisti me. ¶ De excōicatione.

I quis ec

clesiā non audient sit
tibi sicut ethnicus et
publican⁹. Mat. xvij. 2. xxxij.
q. i. oib⁹. Qm̄ ut ait doctor subi
tili. iiiij. sen. di. xij. q. i. ar. v. In ec
clesia est duplex forz. vñū iccre
tissimū: in q̄ idē est accusator et re
us. et ad istud priment claves ec
clesie. Aliud est forzū publicū. in
q̄ b̄ eccl̄ia autoritatē corrigendi
publica debita. Et talis autorit
tas cognoscēdi in causa et senten
tiādi publicē qdāmodo p̄ etiā
dic̄ clavis. Prima d̄r clavis or
dinis. Sec̄a clavis iurisdictiōis
ad quā quidē clauē iurisdictiōis
ptinere videt dictū nři saluator̄
supra p̄missum. si q̄s eccl̄iam nō
audierit sit tibi sicut ethnici⁹. i. ec
comunicari et gēti. et publican⁹
sez ut public⁹ p̄cōr vitez. Per ec
clesiā at̄ intelligit plat⁹ eccl̄ie. ut
exponit Beda et Hylari⁹. cui⁹ s.
platī lata est sinīa. sicut statim ibi
dē d̄r saluator. Amē dico vobis
qd cūq̄ ligaueritis sup terā erit
ligatū et in cel. fm Hylari⁹ ratis
sentēria iudicio diuino app̄bat.
Lōfo; mīter aut̄ istā iurisdictionē

Q